

Vörös István

FOGADTATÁS

A veréb, aki olajos
tócsából iszik,
a darázs, akinek egy
padláson van a fészke,
és ki-be röpköd
a cserepek alatt,
a krumplibogár, aki
hozzászokott a permetező-
szerhez, ott lesz velünk,
ha egyszer a metróalagútban
kell éjszakáznunk.

A gaz, ami a sinek
között nő, a betonlépcsőn
megtelepedett moha,
a ruhán fennakadt
bogánccs kíváncsi
lesz, hogy mit teszünk
akkor.

A szű, akit a bútorainkból
kiirtottunk, az egér,
akire a csapda
rácsapódott, a hangya,
akit a papucsunkkal tiportunk
el, már hallották érkezésünk,
és feleútig elénkbe jönnek.

Juhász Anikó

ÓRJÁRAT

Némelykor azt hisszük, elég
a hidon végigmenni, s ahogy
Ali hodzsa a kádi hivatalt,
úgy érvük el (kijátszva
belső önmagunkat) a törvényes
padlódeszkát s alkonyattájt

az utolsó házat, mit az élet
 magából még „Nur kein Skandal”-t
 szavalva kitakart. S míg megyünk az úton,
 (ahogy az öreg egykoron Rogaticában
 az úton mendegélt), csak sejtjük az út
 végén valaha széljárta, nagy kapu
 állt, hogy mázsás nyílásain térítő
 optikába fogva egyszerre túlsó messzeségbe
 s jóleső, nagy közelbe csúsztassa át a
 szétnyíló veszélyt. De mióta külön-külön
 lépünk rá minden hídőrző čarsijára...,
 azóta köveket dobál a Drina, s forintban,
 dinárban számolva is apad az ünnep-
 nap, apad az ember, apad a halban a
 hús, s apad a széttörtlen száлка.
 S míg Lotika csukja-nyitja házát,
 s ügyel a pókerarcra is, a víz kimossa
 belőle minden álmát, megmarad ő s
 marad a nagy szemű kavics. Ősszel
 már fáradt s aztán szétbonthatatlan
 selyemkötelek közt föl-le jár, ezer-
 kilencszáz... – dadogja – (mennyi?),
 mennyi is? – s szemében végül összeáll
 ház, halott, fű, macska, kapualj s hozzá
 a szabály, ezernyi házsabály...

Lukácsy Sándor

A TEMPLOMRABLÓ IMÁDSÁGA

Petőfi egyik legszebb, legmerészebb, legmodernebb verse, a FELHŐK egy darabja, így hangzik:

*„Itt állok a rónaközépen,
 Mint a szobor, merően.
 A pusztát síri csend fődé el,
 Mint elfödik a halottat szemfödéllel.
 Nagy messze tőlem egy ember kaszál;
 Mostan megáll,
 S köszörűli a kaszát...
 Pengése hozzám nem hallatszik át,
 Csak azt látom, mint mozg a kéz.*